

нахме живи, решихме, че ни е писано заедно да живеем, или да мрем, и затова завчера, в неделя, се венчахме.

И така, двамата заедно, поздравяваме най-сърдечно тебе, и Владо, и Надя⁴⁵ и Кольо Фурнаджиеви.⁴⁶ И дай боже да се видим по-скоро. Целувам двама ви.

Лиза

На вас, мила Госпожо Цвета, искам да пришепна нещо в ухото: близо до Лиза животът е и по-хубав и по-съдържателен...

Сърдечни привети на Вас, на Г-н Василев, Надя и Кольо Фурнаджиеви

Ал. Ликов

14.

Писмо от Александър Ликов и Елисавета Багряна до Владимир Василев:

София, 24. VII. 944

Драги Г-н Василев,

След като пропуснах всички законни срокове за отговор на Вашето поетическо послание и след като присъдата влезе в законна сила, не (ми) остава друго средство освен да се моли за „милост“... Дадох се многократно разни мораториуми, но не зная да е засегнат нашия случай с Лиза.

Аз се надявах, че моето наказание е много малко и че всичката тежест на закона ще се струполи върху много-страдалната глава на моята съпруга, обаче разбрах, че това не върви и че „такива не минават“ пред Вашето строго съдийско сърце, за това реших, макар и със скрита боязън, че няма да успея, да Ви отговоря на моя глава и за моя сметка.

Зная, че умни доводи за бомбардировки, за вълнения, депресия и прочее страдания свързани с преживяваните времена няма да Ви смегчат и при все това, се реших да Ви пиша това писмо и се опитам да пледирам смегчающи вината ни обстоятелства, като напускам коравата почва